

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان: حمید بهشتی

۱۸ جولای ۲۰۲۲

کلوب جنایتکاران جنگ

در یک مستند بی بی سی موارد بسیاری از ارتکاب قتل توسط نظامیان انگلستان در جنگی که توسط نیروهای ناتو در افغانستان صورت گرفت علنی گشته است. ارتش المان نیز در موارد مشابهی سهیم بوده است.

کابل/لندن/برلین (گزارش ویژه) به تازگی در یک مستند، دهها مورد قتل زندانیان بی دفاع در افغانستان توسط نظامیان انگلستان نشان داده شد. به گونه ای که بی بی سی گزارش نمود اسناد و اظهارات شهود مؤید آن هستند که یک ستون نظامی از واحدهای ویژه انگلیس (SAS) از پایان ۲۰۱۰ تا پایان ۲۰۱۱ عرض ۶ ماه دستکم ۵۴ تن افغان فاقد اسلحه را کشته اند. این قتل ها در چارچوب مسابقه کشتاری میان چندین دسته نظامی اتفاق افتاده است و قاتلان بدون هر گونه مجازاتی مانده اند. شمار دقیق قربانیان مزبور که احتمالاً بسیار بیش از اینها است معلوم نیست. در این قتل های عمد که توسط نفرات ناتو اعمال گشته است سربازان ویژه استرالیایی نیز سهیم بوده اند. بر طبق اسناد، شمار مقتولان به ۳۹ مورد می رسد که میزان از قلم افتاده بیش از اینها است. با اینحال به لحاظ ارتکاب جنایات جنگی، واحدهای امریکا مشهور بوده و نظامیان سایر کشورها از جمله پولند را نیز نباید فراموش نمود. سربازان المانی دستکم در تهیه لیست های موسوم به "کشتن یا دستگیری" سهیم بوده اند. این لیست ها مبنای بسیاری از عملیات کشتار بوده، از عاملان این قتل ها به ندرت بازجویی گشته است. اما روزنامه نگارانی که برای افشاء کوشیده اند تحت تعقیب قرار دارند.

کشتن یا دستگیری

سربازان ویژه انگلیس در افغانستان به میزانی وسیع زندانیان و افراد فاقد اسلحه را کشته اند. این را بی بی سی در یک گزارش دقیق تلویزیونی مطرح ساخت که در سه شنبه گذشته (۱۲ جولای) پخش شد. گزارش مزبور مربوط به ستونی از واحد ویژه SAS Special Air Service است که از پایان سال ۲۰۱۰ تا آغاز بهار ۲۰۱۱ به مدت ۶ ماه به ولایت هلمند رفته بود تا در روستاهای آنجا به ویژه در عملیات های شبانه تروریست های واقعی یا ادعائی را دستگیر یا نابود سازند. این عملیات به "کشتن یا دستگیری" مشهور گشت [۱]. بر مبنای گزارشات رسمی در طول شش ماه عملیات ستون مزبور غالباً پیش می آمد که خلاف معمول زندانیان را به خانه هایشان پس می فرستادند، در حالی که آنها را متهم به این ساخته بودند که نارنجک یا تسلیحاتی را مخفی نموده اند تا به سربازان انگلیس حمله می نمایند. همزمان از میان نظامیان انگلیس افرادی بودند که در این عملیات ها سهیم نبوده و در ایمیل های درونی ارتش این کارها را باور نکردنی ارزیابی می نمودند. از جمله به این دلیل که هیچ یک از حملات منسوب به آنان موفقیت آمیز نبوده و هیچ

سرباز انگلیس را مجروح نساخته بودند. این نظامیان با صراحت این احتمال را اظهار می نمودند که عملیات های مزبور کشتار عمدی بوده است.

مسابقه آدم کشی

یک بررسی رسمی مربوط به نیروهای انگلیس که آن زمان انجام یافت بازدهی نداشت. اکنون بی بی سی به دنبال تحقیقات چندساله اش اسناد بسیاری را بازبینی نموده است. گروهی نه تنها تأیید نموده اند چگونه افراد غیر مسلح را هدف رگبار مسلسل قرار داده اند، بلکه این رانیز که چگونه سربازان SAS پس از انجام کشتار اسلحه هائی را کنار اجساد قرار می دادند تا چنین وانمود سازند که از جانب آنان مورد حمله قرار گرفته اند. چندین شاهد در مقابل گزارشگر بی بی سی تأیید نمودند که میان ستون های SAS مسابقه گذاشته شده بود که کدامشان بیشترین قتل ها را مرتکب می شود [۲]. شمار افغان هائی که توسط ستون های مزبور کشته شده و توسط بی بی سی به ثبت رسیده اند رویهمرفته بیش از صد نفر می باشد. بر طبق گزارش این فرستنده آن زمان فرمانده نیروهای انگلیس، ژنرال مارک کارلتون-سمیس، از قتل های مزبور آگاهی یافته بود، اما زمانی که پولیس سلطنتی نظامی، رویال میلیتاری پلیس RMP، موارد مزبور را مورد بررسی قرار داد اسناد مربوطه را به آنها مسترد ننمود. کارلتون سمنیس میان جون ۲۰۱۸ تا جون ۲۰۲۲ ریاست کل پرسنل را عهده دار بود و لذا در عین حال بالاترین افسر ارتش به حساب می آمد.

خون ریزی Blooding

کشتن بسیاری از زندانیان و غیر نظامیان افغان را نیروهای ویژه استرالیائی نیز مرتکب گشته اند. این به ویژه در مورد کندک ویژه سرویس هوائی SASR اثبات گشته است. بر اساس این اطلاعات آنان در درجه اول زندانیان و نیز غیر نظامیان فاقد اسلحه را با سلاح گرم یا به گونه ای دیگر کشته اند. سربازان استرالیائی در یک مورد گلولی دو جوان ۱۴ ساله را که بدون هیچ دلیلی به همکاری با طالبان متهم ساخته بودند بریدند. در موارد دیگر زندانیان افغان را در حالی که دستان خود را به حالت تسلیم بالا برده بودند هدف قرار داده یا در حالی که آنها را وادار به نشستن بر روی زمین نموده بودند از پشت سر با زدن تیر کشتند. در نومبر ۲۰۲۰ سرلشگری که مسوول گزارش این جنایات بوده است به نام پاول بررئتن گزارشی را عرضه نمود که در آن کشته شدن ۲۹ تن را به دقت شرح داده بود. سربازان برگزیده استرالیائی SASR نیز مانند نیروهای ویژه انگلیس SAS کشتار خویش را از جمله بدین گونه که در کنار اجساد قربانیان خویش اسلحه هائی را قرار داده بودند لاپوشی کردند [۳]. در بسیاری از موارد این کشتارها غالباً در روند آئین پذیرش افراد تازه وارد انجام گشته است که طی آن نفراتی که تازه به افغانستان وارد می گشتند مجبور بودند آمادگی خویش را برای کشتن اثبات نمایند. به آئین مزبور خونریزی Blooding گفته می شد.

تحریم دادگاه

برای این گونه قتل ها در افغانستان همواره نظامیان امریکائی نیز مقصر شناخته شده اند. اما کوشش دادگاه جزائی بین المللی برای بررسی جنایات احتمالی از جانب واشنگتن با ممنوعیت مواجه گشته است؛ دولت امریکا حتاً ممنوعیت هائی را علیه دادستان کل این دادگاه (خانم فاتو بنسوده) مقرر نمود. به سربازان سایر کشورها نیز اتهاماتی مبنی بر مشارکت در قتل های افغانستان وارد گشته است، از جمله به سربازان پولندی. در اپریل ۲۰۱۵ چهار تن نظامی پولندی از اتهام

خانم فاتو بنسوده

ارتکاب قتل در افغانستان برائت یافتند. آنان در سال ۲۰۰۷ یک جشن عروسی را زیر رگبار مسلسل گرفته و شش تن غیر نظامی را کشته بودند [۴].

مشارکت غیر مستقیم

به مناسبت انتشار گزارش بررژن در استرالیا یکی از کارشناسان سازمان حقوق بشر HRW خواهان این گشت که اینگونه تحقیقات در سایر کشورهایی که به افغانستان نیرو فرستاده‌اند نیز انجام گیرد [۵]. از امان خبر انجام شدن چنین بررسی‌هایی به گوش کسی نرسیده است. به اطلاع یک کارشناس تاریخ نظامی در شهر پتسدام به نام زونیکه نایتسِل، نظامیان المانی از این جنایات دستکم آگاهی داشته‌اند. به گزارش نایتسِل حتماً دلخست‌ترین سربازان فرماندهی نیروهای ویژه المان KSK نیز "هنگامی که امریکائیان با بی‌پروائی گزارش کرده بودند چگونه زندانیان طالبان را اعدام می‌نمودند" به "تشویش افتاده" بودند. [۶] علاوه بر آن نظامیان المانی فعالانه در تهیه لیست‌هایی از عملیات‌های "کشتن یا دستگیری" از نام غیرنظامیان و زندانیان بی‌شماری که به قتل رسیده بودند شریک بوده‌اند [۷]. علاوه بر آن بیش از یکصد [۱۴۰] تن غیرنظامی در بمباران دو کامیون تانکر که در گل‌گیر کرده بودند کشته شدند که یک سرهنگ المانی بنام گنورگ کلاین در ۴ سپتامبر ۲۰۰۹ فرمانش را داده بود. [۸] کلاین که در دادگاه بی‌تقصیر شناخته شده است چندی بعد به درجه سرلشگری ارتقاء یافت. وی در این بین مسئولیت ریاست فرماندهی پادگان ارتشی شهر بن را بر عهده دارد.

چه کسی مجازات گشته و چه کس نمی‌گردد

در حالی که قتل‌ها و سایر جنایات جنگی نظامیان غرب بدون مجازات می‌مانند روزنامه‌نگارانی که جنایات آنان را افشا می‌نمایند دائم تحت فشار می‌باشند. در استرالیا در جون ۲۰۱۹ در چارچوب دادرسی علیه روزنامه‌نگاری که در باره قتل‌های SASR در افغانستان تحقیق می‌نمود ساختمان فرستنده رسمی ABC را تفتیش کردند [۹]. در حال حاضر در انگلستان فرستنده بی‌بی‌سی به خاطر گزارشی که در باره جنایات SAS در افغانستان منتشر نمود زیر فشار قرار دارد. مشهورترین نمونه، مورد ژولیان آسانژ است که از جانب امریکا تحت تعقیب می‌باشد زیرا جنایات جنگی امریکا در عراق را افشاء نموده است. آسانژ از سال ۲۰۱۹ در زندان امنیتی پلماش در لندن تحت بازداشت قرار دارد. اما هم از جانب اداره صدارت المان به ریاست اولاف شولتس از حزب SPD و هم از جانب وزارت امور خارجه به ریاست آنا لینا پرُبک از حزب سبزها در اینبار سکوت حاکم است.

پاورقی‌ها

[1], [2] Hannah O'Grady, Joel Gunter: SAS unit repeatedly killed Afghan detainees, BBC finds. bbc.co.uk 12.07.2022.

[3] Christopher Knaus: *Australian special forces involved in murder of 39 Afghan civilians, war crimes report alleges.* *theguardian.com* 19.11.2020.

[4] Milena Serio: *Polish Soldiers Acquitted of War Crimes for Nangar Khel Incident.* *jurist.org* 20.04.2015.

[5] Christopher Knaus: *Australian special forces involved in murder of 39 Afghan civilians, war crimes report alleges.* *theguardian.com* 19.11.2020.

[6] Sönke Neitzel: *Deutsche Krieger. Vom Kaiserreich zur Berliner Republik - eine Militärgeschichte.* Berlin 2020. S. 547. S. auch *Die Ära der Straflosigkeit.*

[7] S. dazu *Gezieltes Töten im großen Stil.*

[8] S. dazu *Die Bomben von Kunduz.*

[9] S. dazu *Deutschland im Indo-Pazifik (IV).*

سازمان مراقب سیاست خارجی المان – ۱۴ جولای ۲۰۲۲

<https://www.german-foreign-policy.com/news/detail/8977>